

Med hensyn til den foreslåede vilkårsbestemmelse bemærkes, at det hidtil har været praksis at pålægge en ansøger at betale for en evt. marinarkæologisk undersøgelse som led i tilladelsen til at tilsidesætte beskyttelsen efter § 14, stk. 1 og 2. En sådan undersøgelse udgør således den »pris« en bygherre må betale for en sådan tilsidesættelse. Det bemærkes, at et vilkår herom i overensstemmelse med det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip skal stå i et rimeligt forhold til selve indgrebet i beskyttelsesobjektet. Bestemmelsen skal endvidere ses i forlængelse af den Naturklagenævnsafgørelse, der er nævnt under bemærkningerne til nr. 2.

Til nr. 4 (§ 78, stk. 4)

Forslaget indebærer, at afgørelser efter den foreslåede § 14a, stk. 2 kan påklages til Naturklagenævnet. Afgørelser efter § 65, stk. 1 for så vidt angår dispensationer fra § 14, stk. 1 og 2 kan i forvejen påklages til Naturklagenævnet, bortset fra tilladelser til arkæologiske undersøgelser af fortidsminder og vrug. Efter som § 14a, stk. 2-afgørelser ofte vil være belastende

for den bygherre, der berøres af afgørelsen, findes det ud fra en retssikkerhedsmæssig betragtning rimeligt at afgørelsen kan påklages til en uafhængig klageinstans, som så bl.a. – afhængig af den enkelte sags konkrete omstændigheder – kan vurdere, om det skøn, afgørelsen hviler på, ligger inden for lovens rammer og om de pålagte omkostninger er rimelige ud fra en proportionalitetsbetragtning.

Til nr. 5 (§ 89, stk. 1)

Forslaget indebærer, at overtrædelser af § 14a, stk. 1, dvs. undladelse af at standse arbejdet, hvis der under et anlægsarbejde eller en aktivitet findes spor af fortidsminder eller vrug, der er omfattet af § 14, stk. 1 og 2, strafbelægges.

Overtrædelse af vilkår for dispensation fra § 14, stk. 1 og 2 og i afgørelser efter § 14a, stk. 2 vil være strafbelagt efter § 89, stk. 1 nr. 8)

Til § 44

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.